

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK III

ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK 5 STYCZNIA 1948 ROKU

Nr 5 (659)

W imieniu szarych ludzi

wystąpi Wallace w wyborach prezydenta USA.
— Coraz większe poparcie dla jego kandydatury

Kandydatura byłego wiceprezydenta USA Wallace'a na prezydenta w wyborach z 1948 r. spotyka się nadal z aprobatą i poparciem ze strony wielu grup demokratycznych i liderów postępowych w szczególności w środowisku związków zawodowych.

Korespondent agencji Associated Press donosi z Detroit, że mimo niedawnego zaatakowania Wallace'a przez przewodniczącego związku zawodowego robotników przemysłu samochodowego Reitera, grupa kierowniczych pracowników największego związku zawodowego robotników przemysłu samochodowego w miejscowych zakładach Forda, liczącego 65 tysięcy członków, zaaprobowała kandydaturę Wallace'a. „Komitet obywateli Michiganu” — postępową organizację, utworzoną dla występowania w obronie ponownego wyboru Roosevelta w roku 1940 — wyznaczyła w Detroit wlec na 7 stycznia dla mobilizacji sił w celu poparcia Wallace'a.

Jak donosi korespondent agencji Associated Press z San Francisco, cieszący się wielkim wpływem przewodniczący wchodzącego w skład Kongresu Przemysłowych Związków Zawodowych związku żeglarzy portowych Bridges oświadczył, że kandydatura Wallace'a „wniesie do wyborów 1948 r. „duch rooseveltowski” i doprowadzi do tego, że w wyborach weźmie udział miliony wyborców, które w przeciwnym wypadku nie głosowałyby, albowiem nie widzą większej różnicy między republikanami a demokratami.

Na odbytym w New Yorku wiecu około tysiąca szeregowych członków związku zawodowego marynarzy zaaprobowała kandydaturę Wallace'a. Sekretarz ogólnonarodowego związku zawodowego Smith oświadczył przedstawicielom prasy, że 7 członków komitetu wykonawczego związku, w tym on sam i wiceprzewodniczący Mackensie i Yong przesłali Wallace'owi telegram, w którym oświadczyli, iż popierają jego kandydaturę. Smith doniósł, że wielu działaczy związkowych Nowego Orleanu, Hewsto nu, Sattle i innych portów wypowiedziało się za kandydaturę Wallace'a.

Według informacji korespondenta United Press z Baltimore, grupa złożona z 84 aktywistów związkowych i obejmująca przedstawicieli związków zawodowych robotników przemysłu metalowego, kucharzy i innych związków zawodowych, w oświadczeniu złożonym w Draisie powitała Wallace'a jako „przedstawiciela szarych ludzi” i oświadczyła, że zwiąże się poparciem jego kandydatury.

Donoszą z Waszyngtonu, że członek Izby Reprezentantów, demokratą ze stanu Michigan Sadowski oświadczył, że

Katastrofa supertrumny

Na śnieżnych obszarach Alaski nastąpiła nowa katastrofa superfortecy amerykańskiej. Bombowiec typu B-29 rozbił się i spłonął, przy czym zginęło 9 osób załogi.

Traktat z Bułgarią ratyfikowany przez parlament albański

Albańskie zgromadzenie narodowe ratyfikowało jednogłośnie traktat o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy. Bułgaria.

kandydatura Wallace'a jest „odpowiednia dla kraju” i że nie zdziwi się wcale, jeśli stan Michigan stanie po stronie Wallace'a.

Sadowski oświadczył, że kandydatura Wallace'a doda otuchy wielu osobom, które obawiały się dotychczas krytyko-

wać „naszą dwupartyjną politykę zagraniczną wielkich bankierów i międzynarodowych kartelistów, noszącą nazwę — „planu Marshalla”.

Sytuacja pogorszyła się tak dalece, że ludzie boją się mówić, co myślą, w obawie, że nazwą ich komunistami”.

De Gaulle rwie się do władzy

Czy rząd Schumana uzyska dziś votum zaufania?

W St. Etienne, mieście położonym w ośrodku przemysłowym Francji, wygłosił przemówienie gen. de Gaulle. General de Gaulle omawiał wniesioną przez rząd na Zgromadzenie Narodowe ustawę przeciwnieinflacyjną. Twierdził on, że obecny rząd jest niezdolny do przeprowadzenia radykalnej stabilizacji gospodarczej, wobec czego koniecznym jest rozwiązanie Zgromadzenia i rozpisanie nowych wyborów.

Niezbędne reformy nie dadzą się przeprowadzić, powiedział de Gaulle, przy

istniejącym systemie partyjnym. Mówca wypowiedział się za zastąpieniem obecnych związków zawodowych nowymi organizacjami „apolitycznymi”.

W dniu dzisiejszym francuskie Zgromadzenie Narodowe będzie głosowało nad poprawkami zgłoszonymi do wniesionej przez rząd ustawy antyinflacyjnej.

Premier Schuman oświadczył, że każde głosowanie będzie traktował jako kwestię zaufania.

Dziesiątki nowych ofiar padają codziennie w Palestynie. — Eksplodujący samochód na ulicach Jaffy

Agencja Reutersa donosi z Jaffy (Palestyna) że doszło tam do wybuchu samochodu, w którego wyniku zginęło według pierwszych wiadomości 70 osób.

Przebieg krwawego wypadku był następujący: Na ulicę miasta, przy której znajduje się gmach centralnego komitetu arabskiego, główny budynek policji i bank Barclaysa, zajęły dwa samochody, które zatrzymały się przed bankiem. Pasażerowie jednego z samochodów przesiadli się szybko w drugi i natychmiast odjechali w kierunku Tel-Awiwu. W kilka minut później pozostawiony pusty samochód wybuchł z ogłuszającym hukiem. Na skutek eksplozji ule-

gły zniszczeniu budynku banku, komitetu arabskiego i policji oraz kilkanaście sklepów.

Zamachowcy, którzy, jak się przypuszcza, należeli do organizacji Irgun Zvai Leumi, byli w mundurach z zielonymi kokardkami irlandzkich strzelców. Jak stwierdzono, jest to już drugi wypadek w ciągu tygodnia użycia przez terrorystów tych mundurów i oznak.

Przez całą niedzielę dochodziło w Jerozolimie do różnych zajść, w których wyniku zostało rannych m. in. 6 żołnierzy i 4 policjantów brytyjskich. W czasie walk między Żydami i Arabami interweniowały oddziały brytyjskie, używając gazów łzawiących.

Traktat pokojowy z Japonią winien być przygotowany przez Chiny, ZSRR, USA i Anglię. — Nota ZSRR do Chin

Między rządami Związku Radzieckiego i Chin nastąpiła wymiana not w sprawie wstępnych rozmów nad traktatem pokojowym z Japonią.

Rząd radziecki w uprzedniej nocy zaproponował zwołanie w Chinach w styczniu 1948 r. specjalnej sesji ministrów Spraw Zagranicznych Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Chin i ZSRR, celem przedyskutowania sprawy Japonii.

W odpowiedzi na tę notę, rząd nankijski wyraził zgodę na taką konferencję z zastrzeżeniem, jednak, że wezmą w niej udział i inne państwa.

30 grudnia 1947 roku minister Mołotow skierował do rządu chińskiego nową notę, w której polemizuje z twierdze-

niem Chin, jakoby układ poczdamski nie zawierał w sobie żadnej wyraźnej formuły, przyznającej ministrom Spraw Zagranicznych Czterech Mocarstw prawa przygotowania rokowań w sprawie traktatu pokojowego z Japonią.

Nota radziecka zwraca uwagę, że w myśl układu poczdamskiego przy opracowywaniu traktatu pokojowego z b. państwami nieprzyjacielskimi, rada ministrów Spraw Zagranicznych będzie się składać z przedstawicieli tych państw, które podpisały warunki kapitulacji dla odnośnego nieprzyjacielskiego kraju. Zgodnie z tym, w skład rady ministrów przy opracowywaniu traktatu pokojowego z Japonią winien wejść również

Anglia w roku 1948

Brytyjski minister finansów Cripps oświadczył wczoraj podczas otwarcia państwowej wystawy przemysłowej w Londynie, że rok 1948 będzie rokiem największych trudności dla Anglii.

Wskazał on „na surowe i nieprzyjemne fakty sytuacji ekonomicznej, które zmusiły Anglię do eksportowania co najmniej o 15 proc. więcej artykułów przed wojną w celu zapewnienia sobie odpowiedniego importu”.

Oświadcza, że Anglia może obecnie liczyć tylko na siebie powiedział on: „Oto dlaczego rok 1948 wymaga od nas jak największych wysiłków w dziedzinie produkcji i handlu eksportowego”.

Następnie Cripps oświadczył: „Już obecnie wiele z naszych gałęzi eksportowych odczuwa trudności wskutek wysokich cen. Wzrost cen i płac zarobkowych jest poważnym niebezpieczeństwem dla całej naszej ekonomiki. Nigdy nie osiągniemy rozkwitu dla naszego narodu idąc po tej drodze. My coraz bardziej przybliżamy się ku niekontrolowanej inflacji, która będzie niszczylielska. Najlepszy sposób poprawienia warunków naszego życia polega na zwiększeniu efektywności wytwórczej w takim stopniu, abyśmy mogli obniżyć ceny i równocześnie zachować istniejący poziom płac zarobkowych. Jest to także jedyny sposób zachowania naszych pozycji w handlu światowym, gdzie panuje konkurencja”.

Otwarcie Kongresu Włoskiej Partii Komunistycznej

W niedzielę nastąpiło w Mediolanie otwarcie VI-go kongresu Włoskiej Partii Komunistycznej. Na kongres przybyło 800 delegatów ze wszystkich stron Włoch oraz liczne delegacje zagraniczne. Wśród gości znaleźli się m. in. Maurice Thorez i Harry Pollitt.

Przemówienia powitalne wygłosił przewodniczący kongresu poseł z Sycylii Li Cansi. Następnie przewodniczący powitał delegacje zagraniczne, które były przedmiotem nader gorących owacji ze strony uczestników kongresu. Generalny sekretarz partii Palmiro Togliatti złożył sprawozdanie roczne z działalności Włoskiej Partii Komunistycznej.

Kongres przeszedł na ręce ministra spraw wewnętrznych depeszę protestacyjną, na skutek odmowy udzielenia włoskiej wizy delegacji komunistów hiszpańskich.

Rada Bezpieczeństwa przy pracy w nowym składzie

Pierwsze w 1948 roku posiedzenie Rady Bezpieczeństwa ONZ odbędzie się we wtorek 6 stycznia.

Rada w nowym składzie — z wybranymi na miejsce Polski, Australii i Brazylii — Ukraina, Kanada i Argentyna — zajmie się sporem pomiędzy Hindostanem a Pakistanem w sprawie Kaszmiru.

przedstawiciel Chin, który — jak wiadomo — nie brał udziału w przygotowywaniu traktatów pokojowych z europejskimi państwami nieprzyjacielskimi.

Z faktów tych wynika — stwierdza dalej nota radziecka — że przygotowania traktatu pokojowego z Japonią winny się zająć przedstawiciele Chin, ZSRR, USA i Wielkiej Brytanii. — Co się tyczy innych państw, które wniosły swój udział w dzieło wspólnego zwycięstwa nad Japonią i należą do Komisji Dalekiego Wschodu, to przy pracach wstępnych nad traktatem pokojowym z Japonią, należy również uwzględnić ich interesy

But... jako symbol władzy!

nasze Pały

Od kiedy jesteśmy „pod pantoflem”? — Kiedyś noszono obuwie z żelaza, mosiądzu i złota

Ogromnie przyjemną wiadomość przeczytaliśmy w Nowy Rok, że dostaniemy jako podarunek od starego roku — buty! Ładne, porządne buty.

Pomieważ sprawa obuwia jest dla każdego bardzo ważna, nie więc dziwnego, że z entuzjazmem odnieśliśmy się do tego oświadczenia naszych władz aprowizacyjnych.

I tak przy okazji oglądając wystawę i fasony damskiego i męskiego obuwia, cofnęliśmy się myślą „nieco” wstecz — do 14-go wieku! Wtedy właśnie nastąpił okres kiedy obuwie poczęło przybierać kształt obecnie noszonych pantofelków, czy bucików.

To, co noszono przed tym, były to jakieś bezkształtne kawałki skór i futra, przymocowywane do stóp rzemieniami. W końcu owego stulecia, poczynając wchodzić w modę i, zw. „buty krakowskie”, których cechą charakterystyczną były fantazyjnie wydłużone spiczki, „nosy”, dochodzące do 25 cm. długości.

Materiały, z których wówczas wyrabiano obuwie są dla nas dziś wręcz nieprawdopodobne, nie tylko zresztą ze względu na ich koszt ale na ciężar i okropną niewygodę takiego stroju nóg. Były to: żelazo, mosiądz, srebro, czasami nawet — dla „czternastowiecznych milionerów” — złoto.

Niezależnie jednak od tego, znaleźli już wtedy tacy sprytni mistrzowie — lewscy, którzy poczęli robić „właściwy” użytek ze skóry jaszczurki, węża, a nawet ze skóry wielkich ryb.

Ale w średniowieczu poza normalnym użytkowaniem, buty miały jeszcze zgoła inne zastosowanie. Znana była np. w Szkocji tortura zwana „żelaznym butem”. Był to przyrząd, do którego oskarżonemu kładzono stopę (w czasie badania), po czym „but” zastrubowywano, ściskając stopę coraz mocniej. Ból, który odczuwał w ten sposób badany delikwent, miał skłonić go do mówienia prawdy.

Jeszcze okrutniej poczynali sobie ze swymi przestępcami, lub osądzonymi o przestępstwo Irlandczycy, którzy, tę samą torturę „ulepszyli” w ten sposób, że żelazo rozgrzewali do czerwoności. Przejęli od nich torturę „gorących butów” również Francuzi, którzy twier-

dził, że jest to niezawodny środek na dowiedzenie się prawdy! Ale to wszystko w okrutnym średniowieczu!

A dziś? — Często mówimy o kimś, że „jest pod pantoflem”, a ma to oznaczać, że mocno odczuwa władzę owej drugiej strony, pod czym pantofelkiem (gdyż przeważnie stosujemy ten zwrot do mężczyzn), się znajduje.

Pochodzi to stąd, że kiedyś, bardzo dawno, but był symbolem władzy. Np. w dniu ślubu w Anglii, rzucano młodemu małżonkowi parę butów, aby uświadomić mu, że od chwili zawarcia małżeństwa musi ponosić odpowiedzialność za losy swojej żony. Nawet Rzymianie rzucali sandały w kierunku weselnego orszaku. I od tamtych właśnie czasów, przetrwało i żyje pojęcie władzy „pantofla”.

W czasach dzisiejszych, kształt obuwia zasadniczo mało się zmienia, jedno jest tylko stałe dążenie — aby było nie tylko ładne, lecz wygodne! Bardzo dużo chodzimy, nawet jeżeli nie jest to konieczne, uprawiamy spacer dla zdrowia. Ciężka to sprawa dla kobiet, przywiązanych do wysokich obcasów i „ma-

leńskich” stópek, gdyż trudno wyobrazić sobie coś gorszego i bardziej dręczącego niż, niewygodne buty.

Oczywiście, rozsądni ludzie wiedzą, że but powinien być za zawsze trochę większy niż stopa (jednak nie za wiele), ale dla nierozsądnych, wynaleziono podobno we Francji pantofle, które mają wewnątrz wkładkę plastyczną, modelowaną ściśle według kształtu stopy właściciela obuwia.

Wkładka taka powstaje w specjalny sposób. Wybrany but kładzie się do elektrycznego piecyka, a gdy plastyczna, wewnętrzna podeszwa pod wpływem ciepła mięknie, szybko kładzie się but na nogę. Wkładka twardeje, układając się ściśle według kształtu stopy. Ma to być niesłychanie wygodne. Możliwe!

Na wszelki wypadek, lepiej jednak przy wyborze obuwia kierować się prostą zasadą: nie za małe, nie za duże — lecz w sam raz!

A wszystkie te „historyczne wspomnienia” nasunęły nam miły komunikat o przydziale obuwia za ostatni kwartał minionego roku...

a.

Echa włamania do fabryki

Sprawcy skazani na kary więzienia

Gdy portier Państwowego Zjednoczenia Fabr. Koronek i Firanek Nr. 2 — Ludwik Dłuciński stawiał się o godzinie 5 min. 3 rano, celem objęcia służby dziennej, zauważył drabinę, przystawioną do okna magazynu, mieszczącego się na pierwszym piętrze. Na ziemi porzucony był łom i prety z wylamanych krat. Oględzin magazynu ujawniły brak gotowych do wysłania pak, zawierających firanki na sumę 395.000 złotych według cen sztywnych.

Pod zarzutem dokonania tej kradzieży zasiędl na ławie oskarżonych: 23-letni Czesław Kieras, 22-letni Eugeniusz Witkowski i 23-letni Bolesław Banachowicz. Przewód sądowy ustalił, że wyżej wymienieni wraz z nieujętym Janem Witkowskim, Marianem Macińskim, oraz niedawno dodatkowo za-

aresztowanym Czesławem Jędrzejczakiem, właściwym organizatorem wyprawy, po dokładnym omówieniu planu działalności w dniu 9 października 1947 r., korzystając z nieobecności dozorczy dokonali włamania i po dostaniu się do magazynu skradli firanki, które później sprzedali nieujawnionym paserom.

Obrońca w osobach adwokatów: Szczerbińskiego, Walewskiego i Olszewskiego zabiegała o „oddoraznienie” sprawy, wysuwając jako argument niewłączenie do aktu oskarżenia głównego winowajcy Jędrzejczaka, który niedawno został ujęty. Wniosek ten jednak został oddalony.

Sąd pod przewodnictwem sędziego Swinarskiego skazał Kierasa na 6 lat, zaś Witkowskiego i Banachowicza po 5 lat więzienia. (p)

Szybciej zastukały tasaki, głośniejszabrzęczały przesuwane rondle i garneczki, miało się nawet złudzenie, że raźniej zaskwierczało mięso smażące się na patelni.

Upiór dancing-baru „Erika” potrafił jedną z posługaczek, że nie dość cienko kraja cebulę, a potem rozkazał Helenie Oleckiej:

— Bierz fartuch i marsz za mną!

Weszły do przyległej niszki, gdzie stało koryto z letnią wodą, napełnione brudnymi naczyńiami.

— Masz to wszystko pozmywać! Zaczynaj od noży i widelców! — zakomenderowała zarządzająca.

Olecka bez słowa wzięła się do roboty. Zrozumiała, że chcą ją szykanować, zacięła się więc i obserwowana czujnym spojrzeniem przez panią Weber udawała, że nie przejęła się zupełnie swoją degradacją.

— Tylko starannie, tylko prędzej! — dogadywała panią Weber — Wy Polki umiecie się tylko malować i perfumować, ale pracować to wam się nie chce!

Po jej wyjściu Olecka pracowała dalej w niezmiennym tempie. Postanowiła nie dać się i pokazać tamtej, że robotą, na jaką ją skazano, nie jest dla niej przykrością.

Oczyściła już kilkanaście tuzinów noży, łyżek i łyżeczek; gorzej jednak było z widelcami, które wymagały większej staranności. Jednakże uporowała się i z nimi, po czym wzięła się do zmywania talerzy.

Frau Weber wpadła do niej na nową inspekcję. Przez chwilę spoglądała na uwijającą się dziewczynę, to na sterty oczyszczonych platerów, wreszcie, podszedłszy do stołu, zaczęła uważnie przeglądać widelce.

Pierwszych sześć znalazła w porządku, ale między zębami siódmego odkryła mikroskopijną plamę.

— A to co? Marchew, czy buraczki? I ty chcesz, żeby takimi widelcami jedli potem nasi goście! Ach ty świnio! — wściekła się i odwróciwszy trzymanym w ręce widelcem, z całej siły uderzyła nim Helenę w głowę.

23)

Frau Weber nie cierpiała organicznie wszystkiego co polskie, a do Heleny odnosząca się z podwójną nienawiścią; i dlatego, że była Polką i dlatego, że zazdrościła jej urody. Z satysfakcją więc powtórzyła teraz „świnio” i wróciła do kuchni.

Córka inżyniera Oleckiego — jak smutny Kociuśzek, męczony przez złą macochę ze starej bajki — pochylała się nisko nad korytem, zapełnionym pomylkami i brudnym naczyńiami.

— Ach, co za upodlenie! — zacięła zęby — Doszło już do tego, że nie pomyślała nawet, ażeby rozbić na jej głowie stos tamtych talerzy! Coraz bardziej zatracam swój honor i niżejemnieję w tej szkole niemieckiego życia!

Szybkim ruchem — zdesperowana i rozszalona — otarła oczy; może to były łzy, a może kropla pomylki, która przysnęła z brudnego koryta.

Dobrze, że zaraz potem zajął do jej niszki kucharz Witek. Na tustej, dobruśszej jego twarzy leżał cień z troskowania.

— Widziałem, panie dzieciu, widziałem wszystko! — rzekł zadziwionym miękkiem głosem — Ale niech się pani nie martwi! przetrzymamy i to! Jeszcze parę miesięcy, a będziemy wolni. I pomuszczone zostaną prochy Oświęcimia i lzy nasze i nasza krew!

Spojrzała na niego ze zdziwieniem. Nigdy nie przypuszczała, że ten niemłody, rubaszny człowiek o nalanej twarzy opoia, potrafi być aż tak poważny.

W swoim białym kitlu, ze słowami

SMUTNA NARZECZONA: Człowiek, który twierdzi że Panią kocha, ale wierzy przy tym we wszystkie złe, nieprawdziwe rzeczy jakie mu o Pani ktoś opowiada, należy do typu ludzi historycznie zazdrośnych i powinna Pani, naszym zdaniem przeprowadzić z nim poważną, osobistą (nie pisać listów do niego) rozmowę. Wyjaśnić mu, że niemożliwe są projekty małżeństwa, gdy obie strony zainteresowane nie mają do siebie zaufania. Musicie sobie wierzyć — to jest zasadniczy warunek harmonijnego, szczęśliwego pożycia. Ze swej strony, znając jego przewrażliwienie i zazdrość o Panią, powinna Pani unikać takiego postępowania, które stanowiłoby podstawę do tej zazdrości. Nie jest to chyba tak trudne, jeśli łączy Was uczucie. Za życzenia i miłe słowa serdecznie dziękujemy.

LWOWIANKA: Możemy poradzić Pani tylko to, aby się Pani porozumiała ze swoją współlokatorką. Wzajemne szykanowanie, robiecie sobie na złość itp. krzywdzą zarówno Panią jak i ją, bardzo źle o Was świadczy i o Waszej kulturze. Jeżeli warunki tak się układają, że mieszkanie pod jednym dachem, to czyż tak trudno, zamiast ciągle zatruwać sobie życie, postarać się aby w domu panowała zgoda i spokój, nawet za cenę pewnych wyrzeczeń, czy kompromisów? Jesteście ludźmi dorosłymi, macie obie pracę i rozmaite zainteresowania — napewno przy dobrej woli, znajdzie się płaszczyzna porozumienia. Nie na leży jednak czekać, aby ta druga strona zrobiła „pierwszy krok”, lecz jak najszybciej zrobić go samej.

ŁODZIANKA RENIA: Musi Pani prosto zameldować się tam, gdzie Pani mieszka obecnie, przedstawiając wymeldunek z tego miejsca gdzie ostatnio była Pani zameldowana. Należy to zrobić jak najprędzej, gdyż zwłoka narazi Panią na niepotrzebne zupełnie przykrości.

Z. N. ŁÓDŹ: Sądząc z listu robił Pani jeszcze sporo błędów poza tym, nie napisała nam Pani jak szybko Pani pisze i iloma palcami, a to jest bardzo ważne dla wykwalifikowanej maszynistki. Niech Pani spróbuje pisać pod dyktando i na maszynie z polskimi czcionkami, ułatwi to Pani naukę.

JANKA Z KUTNA: Sprawę o rozwód i alimenty musi Pani skierować do Sądu. Na podstawie tego co Pani nam napisała, alimenty napewno zostaną Pani na dziecko przyznane i wyegzekwowane od męża.

KONKURS ŚWIĄTECZNY

Kupon 15

Wyciąć i zachować!

proroka, wydał jej się nagle zwiastunem dobrej ewangelii.

W wątpliwym, zrozpaczonym sercu uczuła nową otuchę.

— Przetrywamy! — powiedziała z mocą.

Stary kucharz spojrzął za siebie i wyjął szybko z pod fartucha do połowy tylko opróżnioną puszkę z konfiturami.

— Francuskie! — tylko żeby nikt nie widział! — porozumiewawczo przymknął lewe oko. A zanim odszedł, raz jeszcze uśmiechnął się do Heleny.

Ten uśmiech prawie obcego człowieka dodał jej niespodziewanie siły. Z pasją rzuciła się do pracy, ażeby nie narazić się na nowe upokorzenie ze strony Frau Weber.

Słós wymytych już i wytartych szkieł i porcelany rośl z kwadransu na kwadrans. Ale też, kiedy wydawało się, że zakończyła już swoją pracę, jej siły były na wyczerpaniu.

Tymczasem teraz dopiero rozpoczęło się prawdziwe piekło.

Z sali dobiegły pierwsze dźwięki orkiestry grającej marsza i szum zapelniających się sal.

W kuchni głośniejszaczęły zacięte garnki i patelnie, a niedługo potem wraz z tozami foxtrotla, nadleciały do umywalni pierwsze brudne talerze.

Ich ilość zwiększała się z minuty na minutę w zastraszającym tempie. Piętrzyły się na wielkich tacach sosierki, szklanki, kieliszki, serwisy od czarnej kawy, salaterki, półmiski, łyżki noże i widelca (D. c. n.)

PRZYGODY WICKA I WACKA

WACEK: — Choć raz w niedzielę spacerujemy z Azorem...

WICEK: — Tym bardziej, że w tygodniu uczciwie pracujemy...

OBYW.: — To mój pies, Kicio! Właśnie wczoraj mi zginął!

WICEK: — To jest nasz Azor! Mamy go już od kilku lat!

OBYW.: — Ten pan zaświadczy, że to moja sobaczka...

SWIADEK: — Daję na to upoczywłe słowo prawdy!

WACEK: — Hallo, Azor! Wytlumacz panu całą sprawę!..

AZOR: — Wrrr! Hau, hau!

WICEK: — W porządku!

Tekstyli i żywność dla 7 milionów kartkowców

Ustalony został plan rozdzielnika artykułów żywnościowych i odzieżowych na kartki na rok 1948.

Przewiduje on dla 7 milionów obywateli, korzystających z zaopatrzenia kartkowego rozdzielnictwo następujących artykułów: około 554 tys. ton mydła, 1.400 tys. ton węgla, 2 miliony par obuwia, 1.500.000 metrów materiałów wełnianych, 4 miliony mtr. płótna prześcieradłowego, 17 milionów mtr. płótna pościelowego, 126 tys. ton mięsa i ryb, 64 miliony litrów mleka, 10,3 tys. ton cukru, 50,5 tys. ton tłuszczu, 164 tys. ton mąki, 37 tys. ton kasz, 600 tys. ton chleba, około 1,7 tys. ton wyrobów cukierniczych i ponad 3,5 tys. ton czekolady.

Jak widać, władze aprowizacyjne nie zapominają o ludności pracującej, która tak, jak i w roku ubiegłym, będzie korzystała z artykułów żywnościowych i przemysłowych po znacznie niższych cenach, niż na wolnym rynku.

Rozbudowa radiofonii

W rb. przybędzie 190 tys. abonentów P. R.

Plan pracy Polskiego Radia na rok 1948 przewiduje dalszą rozbudowę radiofonii polskiej.

W rb. kontynuowana będzie budowa centralnej radiostacji w Warszawie o mocy 200 KW, budowa centralnej rozgłośni w Warszawie, oraz budowa rozgłośni w Krakowie. Na terenie kraju powstanie 30 nowych radiowęzłów, liczba zbiorowych urządzeń odbiorczych powiększona zostanie o 1.500, radiofonizowanych zostanie 750 wsi, a 130 tysięcy głośników zainstalowanych na terenie całego kraju. Poza tym na rok bieżący przewidziany jest przyrost liczby abonentów Polskiego Radia o 190 tys.

Polskie Radio w 1948 r. pracować będzie z deficytem w wysokości 360 milionów zł., który pokryty zostanie z dotacji Skarbu Państwa.

Polska zaproszona

na Międzynarodowe Targi w Toronto

Polska została zaproszona do wzięcia udziału w Międzynarodowych Targach w Toronto, które otwarte zostaną w dniu 1 czerwca rb.

Targi te, pierwsze tego typu na terenie Ameryki, mają dorównać swym rozmachem Londyńskiej Wystawie z 1851 roku.

Kanadyjski minister przemysłu i handlu, oprócz zaproszeń skierowanych do państw wysłał 100 tysięcy zaproszeń indywidualnych do kupców i przemysłowców z całego świata

Pod znakiem zabaw, tańca i... ślubów

rozpoczął się karnawał

Od one-stepa, shimmy i rumby — do walca i tanga. — Ludzie chcą się bawić i zapomnieć o okropnościach wojny. — Okres zabaw trwa w tym roku do 11 lutego

Rozpoczął się karnawał, okres zabaw i powszechnej radości. Wszystko przemawia za tym, że karnawał dopisze w tym roku, tak samo, jak dopisał Sylwester.

Jest to zupełnie zrozumiałe i wytłumaczone. Ludzie, którzy tyle wycierpieli podczas wojny, chcą zapomnieć o wszystkich okropnościach, jakie przeżyli, chcą się bawić, beztrudnie spędzać czas po pracy i korzystać w pełni z uciech życia.

Nie znaczy to jednak że okres karnawału upłynie nam od zabawy do zabawy. Trudne jeszcze warunki życia wymagają od nas umiaru i oszczędności. Na „szaleństwa” nie możemy sobie pozwolić, zresztą przykłady uczą, że po to, aby mile spędzić czas, wcale nie trzeba „szaleć”. Do wywołania przyjemnego nastroju potrzebne są trzy rzeczy: dobre chęci, dobrane towarzystwo i... taniec.

Właśnie taniec. Taniec popularyzuje się u nas coraz bardziej. Już oddawna przestał on być przywilejem sal balowych. Zwycięskim marszem wtargnął do lokali publicznych. Tańczy się wszędzie — w lokalu nocnym, w cukierni na fajfie, w świetlicach robotniczych i salach szkolnych.

Przeżyliśmy już rozmaite „szaty” tańeczne. Pamiętamy krok popularnego po pierwszej wojnie światowej one-stepa, który na kontynent europejski sprowadził żołnierz i oficerowie armii amerykańskiej, two-stepa, shimmy, jawa, charlestona. Pamiętamy figury ekscentrycznego black-bottoma, który jako

wyjątkowo trudny taniec wykonywany był przeważnie przez zawodowców. Po nich przyszła moda na egzotyczną rumbę, cariocę, lambeth-walk, swinga i na woogie-boogie.

Ludzi zmęczył już jednak rytm tańców amerykańskich. Jesteśmy więc świadkami najnaturalniejszej w świecie reakcji (bynajmniej nie „czarnej!”). Jest nią powrót tańców wirowych, a zwłaszcza zwykłego walczyka. Król tańców — walc — wkroczył znowu zwycięsko na salę dancingowe i objął wszechwładne panowanie, dzieląc się ze spokojnym tan giem i szybszym, ale również spokojnym, bez karykaturalnych „wygibasów”, fox-trottem lub wolniejszym slow-foxem.

Publiczność nasza nie lubi „zwarjowanych” tańców, które nigdy nie zadomowiły się u nas na długo. O „figurach” również nie ma mowy. Tolerowane są jedynie pewne odchylenia w postaci swinga z t. zw. krzyżkami, lub jak kto woli — murzynkami.

A w ogóle, im kto tańczy swobodniej, dystyngowanej i spokojniej — tym ładniej.

Tegoroczny karnawał zapowiada się pod znakiem tańca i... ślubów. Jeżeli chodzi o ostatnie — zaczynamy bić wszelkie rekordy.

W pomieszczeniach Urzędu Stanu Cywilnego od kilku dni panuje nieopisany tłok. Poczciwemu woźnemu opadają bezradnie ręce. Nie może sobie dać rady z tak wielkim napływem „klientów”, którzy w dodatku wykazują duże znie-

cierpliwienie i sarkają, że tak długo muszą stać w korytarzu.

— Czekaliśmy cały rok, a tu jeszcze każą nam czekać — skarży się jakaś przystojna blondynka, trzymając za rękę pana swego serca, widocznie w obawie, aby nie odszedł zniecierpliwiony tak długim wystawianiem w kolejce.

Każdy zostanie jednak załatwiony. W związku ze zwiększeniem frekwencji, Urząd Stanu Cywilnego powiększył sztab urzędników, którzy niezmiernie nie przez cały dzień wpisują do akt stanu cywilnego pobierające się pary.

Jednego tylko dnia w ubiegłym tygodniu, urząd w śródmieściu zarejestrował 50 par nowożeńców!

Jest to objaw charakterystyczny i pocieszający. W pierwszym roku po wojnie ludzie nie myśleli o małżeństwie. Nie zagoili się jeszcze rany, zadane przez wojnę, nie uregulowały się jeszcze warunki życia. W drugim roku wojny, w miarę ogólnej poprawy, zdecydowano się już na ten krok, ale czekali jeszcze na... mieszkanie. Ubiegły rok przekonał nas, że życie nasze układa się coraz lepiej (i... że na mieszkanie nie ma narazie co liczyć). To też młode pary godzą się z koniecznością, rezygnują z wygody i nie mogą otrzymać oddzielnego mieszkania, zamieszkuje często pod jednym dachem z rodzicami. Przysłowiowa, lecz przeważnie najzupelniej nieuzasadniona niechęć do teściowych, została przełamana...

J.K.M. Karnawał nie długo będzie panował. Jak i inni monarchowie szybko złoży berło. Abdykacja jego wypadnie definitywnie na środę Popielcową, na dzień 11 lutego. Lecz od tej chwili dzieli nas jeszcze pełnych pięć tygodni!

Zatem bawmy się, radujmy i cieszymy w pełni z życia, które wbrew wszystkim mu kroczy swoim zwykłym, normalnym torem!..

A. O.

Cennik dla krawców

wydany będzie przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu

Niejednokrotnie zwracaliśmy uwagę na rażącą różnicę między zarobkami robotniczymi i pracowniczymi a cenami, pobieranymi przez niektóre kategorie rzemieślników.

Najjaskrawiej różnica ta zarysowuje się przy porównaniu ogólnych zarobków z cenami, pobieranymi przez krawców.

Istnieje wprawdzie specjalny cennik, ustalający maksymalne opłaty za uszycie garnituru, sukni, czy płaszcza, jednakże cennik ten obowiązuje tylko na papierze, bo w praktyce krawcy pobierają o wiele więcej, niż przewidują stawki.

Przyznać trzeba, że od momentu, gdy cennik ten został ustalony, zaszły pewne zmiany i cennik za usługi krawieckie wymaga rewizji.

Sprawa ta, żywo interesująca ogólną ludność, znajdzie niebawem konkretne rozwiązanie.

Biurowo Cen przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu postanowiło wprowadzić ogólny dla całego kraju cennik dla krawców, podobnie jak to zrobiono w odniesieniu do zakładów gastronomicznych.

Wszystkie zakłady krawieckie podzielone zostaną na 3 zasadnicze kategorie i jedną kategorię specjalną, do której zaliczone będą luksusowe przedsiębiorstwa krawieckie. Dla każdej zaś kategorii obowiązywać będzie odrębny cennik, ustalający maksymalne stawki, przekroczenie których będzie karane tak samo jak pobieranie wyższych cen za artykuły pierwszej potrzeby.

Cennik ten ukaże się najdalej za cztery tygodnie i natychmiast wejdzie w życie, zaś cechy krawieckie w poszczególnych miastach w porozumieniu z Izba Rzemieślnicza dokonają podziału zakładów krawieckich na odpowiednie kategorie.

Zakłady lecznicze

pod kontrolą i opieką uczonych

Celem podniesienia poziomu lecznictwa w szpitalach, sanatoriach, przychodniach i t.p. i nawiązania współpracy między poszczególnymi placówkami leczniczymi — Ministerstwo Zdrowia ustanowiło nadzór fachowo-lekarski nad działalnością tych zakładów.

Nadzór będą spełniali powołani przez Ministra Zdrowia profesorowie, docenci, adiunkci szkół akademickich oraz ordynatorzy szpitali publicznych.

Zadaniem ich będzie badanie metod leczniczych i operacyjnych oraz zaznajomienie lekarzy ordynujących z nowymi metodami lecznictwa.

Hokeiści wyjechali

Ek na 17 zawodników trenuje w Czechosłowacji

Wczoraj nasi hokeiści opuścili kraj, udając się do Czechosłowacji, gdzie rozegrają szereg spotkań treningowych z czołowymi drużynami czeskimi. Zawody te mają posłużyć do dalszego cyzelowania formy naszej reprezentacji hokejowej i, w zależności od tego jak wypadną, zapadnie decyzja, czy reprezentacja hokejowa Polski weźmie udział w zimowych igrzyskach olimpijskich w St. Moritz, czy też nie.

W skład ekipy hokeistów wchodzi 17 zawodników, w tym dwóch bramkarzy: Maciejko, Przędzicki, a poza nimi: Kasprzycki, Więcek, Kowalski, Marchewczyk, Przędzicki, Bromer, Skarżyński, Palus, Jasieński, Kolasa, Czorich, Burda, Lewacki, Gansiniec i Ziąja. Poza tym dodatkowo wchodzi dwaj hokeiści warszawskiej Legii Ginter i Dolecki.

Pierwsze swe kroki w Czechosłowacji stawiać będą nasi hokeiści na stadionie zimowym w Morawskiej Ostrawie, a następnie po rozegraniu szeregu spotkań, ustalony zostanie skład reprezentacji do St. Moritz. Drużyna wyruszyła w drogę wraz z kapitanem sportowym PZHL dr Kasprzykiem, natomiast delegatem na kongres hokejowy olimpijski będzie wiceprezes PZHL — Chrusciński.

Wisła — Cracovia 7:6 Grali bez Palusa, lecz wygrali

W Krakowie odbyły się zawody hokejowe pomiędzy Wisłą i Cracovią. Mecz obfitował w bramki i ostatecznie zakończył się zwycięstwem Wisły w stosunku 7:6 (4:1, 2:3, 1:2). Wisła miała wyraźną przewagę w pierwszej tercji zawodów. Bramki dla zwycięzców uzyskali: Skarżyński — 3, Bromer, Jasieński i Sokolowski — po jednej, wreszcie jedna bramka padła samobójczą. Należy zaznaczyć, że Wisła wystąpiła bez swego najlepszego napastnika, Palusa.

Elektrownia pokonana Niespodzianki w mistrzostwach ping-ponga

W ciągu soboty i niedzieli odbywały się dalsze rozgrywki drużynowe o mistrzostwo okręgu łódzkiego w tenisie stołowym dla drużyn klasy A i B.

W klasie A mamy do zanotowania nie spodziankę, jaką sprawiła drużyna Ogniska, zwycięstwem odniesionym nad bardziej renomowanym zespołem Elektrowni. Trzeba przyznać, że wynik ten, chociaż był nieoczekiwany, jednak zwycięstwo Ogniska zasłużone. Oto wyniki:

Klasa A. DKS — Ognisko 6:3 (5:4), Ognisko — elektrownia 5:4 (1:5).

Klasa B. Gwiazda — HKS 8:1 (7:2), Filmowiec — TUR (Łódź) 8:1, Budowlani — TUR (Górna) 8:1, Budowlani II — TUR (Łódź) II 9:0, Iskra — Poczłowiec 6:3, Boruta II — Iskra II 8:1, Zoruta — Zryw (Łódź) 9:2 walkower i Filmowiec — Boruta 7:2.

Treningi w Zrywie Sekcje męskie i żeńskie muszą się stawić!

W poniedziałek, dnia 5 stycznia 1948 roku odbędzie się trening sekcji męskiej, w śróde sekcji kobiecej, na którym obecność członków obowiązkowa.

Kierownictwo sekcji zawiadamia, że nieobecność na wspomnianym treningu może spowodować utratę legitymacji członkowskiej.

Dokąd dziś pojedziemy

PAŃSTWOWY TEATR WOJSKA POLSKIEGO
Dziś o godzinie 19 jedna z najciekawszych i najmocniejszych sztuk repertuaru paryskiego o aktualnej tematyce — „Noce gniewu” Armanda Salacrou.

TEATR POWSZECHNY TUR
Dziś o godzinie 19,15 arcydzieło polskiej komedii obyczajowej „Damy i Huzary” Al. Fredry.
TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA
ul. Daszyńskiego 34.

Dziś o godz. 19,15 sztuka J. B. Priestley'a „INSPEKTOR PRZYSZEDŁ”. Udział biorą: Stanisław Daczyński, Barbara Drapińska, Irena Horacka, Adam Mikołajewski, Ewa Szumańska i Ludwik Tatarski. Reżyseria Erwina Axera, dekoracje Jana Kosinińskiego. Kasa czynna od 11-ej do 13-ej i od 15-ej.

TEATR „OSA” — Zachodnia 43 tel. 140-09
Dziś o godz. 19,30 „Wielki Mecz”.

Piłkarze jada na Olimpiadę!

Nadmiar zgłoszeń nakazuje wprowadzenie eliminacji — Sędziowie piłkarscy będą odznaczani — Surowy wyrok na działaczy KKS (Poznań)

Długi czas nie było wiadomym czy piłkarze nasi wezmą udział w turnieju olimpijskim, czy też nie odważą się wystąpić na tak szerokiej arenie. Wahania te podyktowane były słabymi wynikami uzyskanymi przez naszą reprezentację w minionym sezonie piłkarskim, które absolutnie nie upoważniały do optymistycznych nastrojów.

Wprowadzić w przyszłym sezonie PZPN ma zakrojony na szeroką skalę

plan doszkolenia piłkarzy i liczy się z tym, że szereg spotkań międzynarodowych, w których piłkarze nasi będą mieli za sparring-partnerów bardzo poważnych przeciwników, poprawi nieco sytuację, ale, kto wie, jak to rzeczywiście będzie.

Wahania te trwałyby zapewne jeszcze dłuższy czas, gdyby nie przynagające zapytanie Międzynarodowej Federacji Piłki Nożnej, która stanowczo i to

możliwie jak najprędzej, domaga się konkretnej odpowiedzi na temat udziału Polski w turnieju olimpijskim.

Przynaglenie to spowodowane zostało tym, że program olimpijski przewiduje udział tylko 16 państw, a chętnych jest znacznie więcej. Wobec tego zachodzi konieczność przeprowadzenia spotkań eliminacyjnych z odpowiednim podziałem na strefy.

Może się zatem zdarzyć, że pierwsza rozrywka eliminacyjna wyznaczona zostanie w Polsce, a gdyby los okazał się dla nas łaskawy, możemy automatycznie zaawansować do wybranej 16-ki.

To właśnie spowodowało, iż zarząd PZPN zdecydował się na zgłoszenie swej drużyny reprezentacyjnej do turnieju olimpijskiego.

Przed wojną istniał piękny zwyczaj odznaczania sędziów piłkarskich specjalnymi odznakami honorowymi złotymi, względnie srebrnymi w zależności od ilości prowadzonych przez nich zawodów. Od roku 1939 zwyczaj ten został zawieszony.

Dzisiaj, gdy nasze życie sportowe staje się coraz bardziej normalne, postanowiono wznowić zwyczaj odznaczania honorowymi odznakami złotymi i srebrnymi rzeczywistych sędziów piłkarskich, którzy prowadzili 150, względnie też 300 meczy wszelkich klas i którzy w tym czasie nie byli karani przez zarząd Polskiego Kolegium Sędziów, względnie przez Okręgowe Kolegium Sędziowskie.

W związku z tym zarząd Pol. Kol. Sędziów wezwał wszystkie okręgi do przesłania do 20 stycznia br. odpowiednich wniosków, wraz z ewidencją prowadzonych meczów piłkarskich.

Nareszcie zapadł wyrok w głośniejszej sprawie działaczy poznańskiego KKS, którym udowodniono wprowadzenie w błąd władz nadzorczych w związku ze zgłoszonymi zarzutami w sprawie meczu KKS — Polonia (Swidnica).

Po ukończeniu dochodzeń winnym zostały wymierzone przez zarząd PZPN bardzo surowe kary. Zarząd PZPN ukarał wiceprezesa POZPN, a zarazem wiceprezesa KKS Stefana Szalatek trzyletnią dyskwalifikacją z wnioskiem rozciągnięcia jej na wszystkie gałęzie sportu, a identyczny wymiar kary zastosował do sekretarza POZPN, zarazem członka zarządu KKS, Mariana Jałoszyńskiego, dopatrując się w ich działalności ujmy dla sportu piłkarskiego.

Ponadto skarbnikowi POZPN, Czesławowi Lipińskiemu za nieświadome wprowadzenie w błąd władz PZPN, udzielono surowej nagany. Tak surowe kary mają być ostrzeżeniem dla działaczy sportowych i zawodników, ażeby w przyszłości więcej dbali o ducha sportowego, niż interesy własnego klubu.

Niesportowy duch Warty

zmusił wiceprezesa Osńskiego do złożenia dymisji. — Woźniakiewicz odwołał się do Państwowej Rady WF i PW

W prasie pojawiła się wiadomość, iż Warta za cenę meczu towarzyskiego z Grochowem, który miał być rozegrany w Poznaniu, zrezygnowała z protestu i wycofała go z PZB. Jak wiadomo, w tej to właśnie sprawie zmuszony był interweniować PUWF, wskazując zarządowi PZB jak ta sprawa powinna być załatwiona.

Okazuje się jednak, że Warta z pretekstów swych NIE ZREZYGNOWAŁA i nadal przy nich OBSTAJE, tracąc doskoła okazję jaką nasunęła się jej do załatwienia tej głośniejszej sprawy w duchu naprawdy sportowym.

Zdrowy odruch WARTY zanotowany w prasie jest zasługą jej wiceprezesa OSŃSKIEGO, który jednocześnie spełnia funkcję wiceprezesa zarządu PZB. Dążył on mianowicie do polubownego załatwienia sprawy i ZOBOWIĄZAŁ SIĘ DO WYCOFANIA SLYNNEGO PROTESTU WARTY, ponieważ jednak spotkał się ze STRONĄ ZARZĄDU WARTY z odmową podał się do DYMISJI.

W ten sposób protest Warty jest nadal aktualny, a ponieważ PZB załatwienie jego związał z wypowiedzią się okręgów na temat niejasności słynnego § 38

regulaminu, musimy poczekać NA WYNIK ROZPISANEGO REFERENDUM.

Drugą bardzo ciekawą dla świata bok serskiego sprawą, jest wciąż jeszcze sprawa pięściarza Zrywu łódzkiego, WOŹNIAKIEWICZA, ukaranego dożywotnią dyskwalifikacją przez PZB za to, że reagując na wysoce niestosowne zachowanie się sędziego ringowego DERDY którym poczuł się osobiście obrażony WYRZUCIŁ GO Z RINGU. Wypadek ten miał miejsce na zawodach w Gdańsku o bieżącą wstęgę Bałtyku.

Jak się obecnie dowiadujemy, Woźniakiewicz wniósł podanie do Państwowej Rady Wychowania Fizycznego i Przygotowania Wojskowego, w którym PROSI najwyżej w Polsce władzę sportową O ZNIESIENIE KARY dożywotniej dyskwalifikacji i ZEZWOLENIE MU NA STARTOWANIE W RINGU. W podaniu swym Woźniakiewicz podaje powody, które zmusiły go do tego postępu.

Podanie to zapewne już w niedługim czasie zostanie rozpatrzone. Nie tylko w Łodzi, lecz i w całym kraju oczekuje się z zainteresowaniem decyzji Państwowej Rady WF. i PW, w tak niecodziennej sprawie.

HKS w siatkówce najlepszy

Koszykarze KP Zjednoczone spadają do klasy B

W dalszym ciągu mistrzostw Łodzi w grach sportowych w sobotę i w niedzielę uzyskano następujące wyniki:

SIATKÓWKA ŻEŃSKA: HKS — TUR 2:0 (15:10, 15:1). TUR — Splot 2:1 (15:13, 5:15, 15:12). YMCA — TUR 2:0 (15:5, 15:12) HKS — YMCA 2:1 (8:15, 15:4, 15:13). Meczem tym harcerki zapewniły sobie pierwsze miejsce w mistrzostwach Łodzi w klasie A. Trzeba przyznać, że gra była na dobrym poziomie, obje jednak drużyny grały aż nazbyt nerwowo. Sędziował niepewnie ob. Zajączkowski.

Poza tym KP Zjednoczone nie stawiając się do gry z YMCA i Splot oddało punkty walkowerem.

SIATKÓWKA MĘSKA: KP Zjednoczone — HKS 1:2 1:15, 15:11, 7:15), TUR — ŁKS 0:2 (12:15, 12:15). TUR — KP Zjednoczone 2:0 (15:7, 15:8). Harcerze grali w drugiej partii nonszalancko i lekceważyli przeciwnika. Zwracamy też uwagę, że zachowanie się ich nie było właściwe. ŁKS wygrał z TUR-em niezasłużenie, bo nie był drużyną lepszą, a TUR przesłałował pech w momentach decydujących.

KOSZYKÓWKA MĘSKA: KP Zjednoczone — ZZK 15:35 (6:22) Zjednoczone — YMCA 27:37 (11:16). Młoda i dobrze zapowiadająca się drużyna KP Zjednoczonych przegrywając oba mecze spadła do klasy B. Drużyna YMCA wystąpiła bez swej reprezentacyjnej piątki.

TEATR „SYRENA”. — Dziś i codziennie o godz. 19,30 program satyry politycznej p. t. „WGLAD w RZĄD” z udziałem całego zespołu „SYRENY”. Kasa czynna od godz. 10 — 13 i od 18-tej. tel.: 272-70. Upzejmnie prosimy o wcześniejsze zamawianie biletów.

OGŁOSZENIA DROBNE

- Lekarze**
- Dr. LENCZEWSKI** choroby kobiece, przyjmuje 8 — 7 Sienkiewicza 51 32529
 - Dr. FALKOWSKI** chirurg — urolog, specjalista nerek, pęcherza drog moczowych Piotrkowska 159, 3 — 5 pp. tel.: 105-16 33224
 - Dr. KOWALSKI MIECZYSLAW**, specjalista skórne — weneryczne. 1 Maja 3, 8 — 10, 4 — 7 32663
 - Dr. ŁOZA**, weneryczne, skóry, włosów Sienkiewicza 34 pierwsza — druga, czwartą — siódma. tel: 179-56
 - DOKTOR REICHER**, specjalista weneryczne, skórne, płciowe (zaburzenia) Południowa 26 druga — siódma. 32594

- Dr. TADEUSZ CHEJCYŃSKI**, choroby skórno — weneryczne. Piłkowska 157, 3 — 8
- Dr. MIRSKI** akuszerka choroby kobiece. Zeromskiego 37, tel 257-23 32745
- Dr. TEMPSKI**, choroby skórne, weneryczne, moczościowe. Piotrkowska 114, telefon 103-77 32668
- Dr. KOWALSKI ANA TOL**, skórno — weneryczne, 2 — 7, Piotrkowska 175. 34212
- Dr. JERZY TETER** Ginekologia i Położnictwo. Kościuszki 36 (róg Andrzeja). 4 — 6
- Dr. RÓŻYCKI**, specjalista chorób kobiecych akuszerii. Przyjmuje 2 — 6; Legionów 9 telefon 166-29 32532

- GABINET** dentystyczny Maksymiliana Pregiera ze Lwowa. Specjalność: Nowoczesna protetyka zębów Gdańska 26a 32605
- Dr. SIENKO** specjalista skórno-weneryczne. Kilińskiego 132; 12—2, 4 — 6.
- Dentyści**
- LECZ. ZĘBÓW NOWOCZESNA** pracownia zębów sztucznych Piotrkowska 8.
- Akuszerki**
- AKUSZERKA WOJTA SIEWICZ** — Abiturientka Warszawskiej Kliniki Profesora Gromadzkiego, przyjmuje Pomorska 43. 33796

- AKUSZERKA ŁAGOWSKA**, Abiturientka Warszawskiej Kliniki Profesora Gromadzkiego przyjmuje: Zachodnia 52, tel.: 151-71.
- Różne**
- PRECISIONS — RADIO** Sienkiewicza 2: naprawa wszelkiego typu radio-aparatów. Wzmocniacze do świetlic i lokali. Szybko, tanio, fachowo. 34301
- KRAWIEC** przyjmuje wszelkie przeróbki, ni-cowanie. Ceny przystępne, wykonanie solidne i szybkie. Wawelska 25 — 12 III p.

- Kupno — sprzedaż**
- BIBULKĘ** papierosową „Podkowa” i „Przyjacieł” z bocianem; poleca wytwórnia bibulek Łódź, Piotrkowska 49, prowincja za zaliczeniem. 33365
- NOZYCE** introligatorskie zakupimy. Zatrudnimy fachowca pudelkarza oraz pomocnicę. Tel.: 177-00.
- Lokale**
- MŁODE** bezdzietne małżeństwo poszukuje na czas studiów umiłowanego pokoju sublokatorskiego. Oferty pod „Bracia”. 34392